

„Hudba má svůj řád, učí člověka disciplíně, kultivuje ho, otevírá mu nové světy,“ vyznává František Ostrý

„Hudbu máme v krvi. Můj otec František Ostrý je aktivní muzikant, od dětství hrál na akordeon, klavír, potom i na varhany. Když mu bylo čtrnáct, vyhlídl si ho pan farář v kostele ve Štěpánově nad Svratkou, kde oba žili, k varhanám, protože tamější varhaník odmítl po 2. vatikánském koncilu hrát podle nového ritu. A tak si pan farář přivedl mladého kluka, kterému novoty nevadily,“ vysvětluje počátky rodinného hudebního zázemí František Ostrý junior. „Bylo nás doma osm dětí, pět kluků a tři holky, já jsem nejstarší, a všichni máme k hudbě blízko. Založili jsme tenkrát také rodinný soubor. Vystupoval na pohřbech, různých církevních událostech a pořádal vánoční koncerty. Pořád jsme hráli a zpívali.“

Expert na Jakuba Jana Rybu

Hudební pedagog a teoretik, dirigent, hudebník a zpěvák Mgr. František Ostrý, Ph.D., sbormistr královopolského smíšeného pěveckého sboru Lumír, se narodil v roce 1987 v Boskovicích a vyrůstal v malé obci Rozseč nad Kunštátem. Jako student boskovického gymnázia zpíval ve školním pěveckém sboru, studoval hru na klavír a sólový zpěv na Základní umělecké škole v Boskovicích a byl také členem studentské rockové kapely. Po maturitě vystudoval obor Hudební výchova, zahrnující i dirigování, a český jazyk a literaturu pro střední školy na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Po magisterském studiu absolvoval doktorský studijní program, obor Hudební pedagogika. Dnes na této fakultě působí jako externí učitel na Katedře hudební výchovy. Dlouhodobě se zabývá studiem díla Jakuba Jana Ryby a českých kantorů obecně.

Ještě před ukončením vysokoškolského studia založil František Ostrý spolu s bratrem Josefem chrámový pěvecký sbor v Kunštátě a postupně založil nebo vedl několik dalších sborů. Byly to kupříkladu chrámový sbor v Olešnici, odkud pochází jeho maminka, sbor Tacet v Kunštátě, kde hrál a občas stále hraje v kostele na varhany, dále sbor při Gymnáziu Brno-Rečkovice, ženský sbor Pedagogické fakulty MU, mužský sbor Novocantus v Novém Městě na Moravě, smíšený sbor Janáček v Boskovicích. Příležitostně spolupracuje i s dalšími tělesy a je rovněž dirigentem komorního orchestru Corpora fidium Intenta. Od září 2016 vede královopolský pěvecký sbor Lumír, jenž v letošním roce slaví 160. výročí svého založení.

Lumír funguje už 160 let

Počátky Lumíru spadají do roku 1864, kdy se v Králově Poli sdružilo několik vlastenců do zdejšího prvního českého spolku (též jednoho z prvních v Čechách a na Moravě) s názvem Čtenářský slovanský spolek. Jeho záměrem byly literárně-pěvecké aktivity, směřované k zachování a rozvíjení českého jazyka a kultury. Jeho činnost byla pozastavena ve válečném roce 1866, kdy bylo Královo Pole

Foto: Jana Kapounová

zaplaveno prusáckými vojsky. Obnovy doznal v roce 1873 a názvu na Čtenářsko-pěvecký spolek Lumír v roce 1907. Působila v něm řada pěveckých osobností jako byli Antonín Julínek, Ivana Mixová, Cecilie Strádalová, Václav Halíř a další, ze sbormistrů jmenujme Václava Kaprála, pod jehož vedením se sbor dostal mezi přední brněnská hudební tělesa, a prof. Ludvíka Kunderu, jenž se ujal jeho řízení po Kaprálově odchodu.

Dnes působí v Lumíru, amatérském pěveckém sboru s uměleckými ambicemi, kolem čtyřiceti žen a mužů různých profesí, spojených zaujetím hudbou a nadšením pro sborový zpěv. Jeho repertoár tvoří hudba v rozpětí od renesance po současnost a skladby převážně českých autorů. Těleso spolupracuje s orchestry a sólisty a ročně pořádá kolem dvaceti koncertů v Brně, jeho okolí a v dalších městech České republiky i v zahraničí. Účastní se soutěží a dalších hudebních projektů a každoročně pořádá čtyři víkendová soustředění. V Králově Poli se pravidelně zapojuje do programu Erbovních slavností a aktivně se podílí na benefičních koncertech v kostele Nejsvětější Trojice ve prospěch chystaných nových varhan pro Královo Pole. V roce 2004 byla pěveckému sboru Lumír udělena pamětní

medaile městské části Brno-Královo Pole za dlouholetou spolupráci a reprezentaci MČ Brno-Královo Pole.

Ve volném čase, kterého mu mnoho nezbyvá, se František Ostrý s potěšením zabývá sadařstvím a ovocnářstvím na rodinném gruntu ve Štěpánově nad Svratkou. A také se věnuje hře na varhany a liturgické hudbě. „Osou mého života zůstává hudba, zpěv, zvuky,“ připomíná. „Hudba má svůj řád, učí člověka disciplíně, kultivuje ho, otevírá mu nové světy. Může mu být morálkou, metafyzikou, vírou i zábavou. A sbor je takové malé království. Má svůj řád a každý v něm má své místo, i ten, kdo třeba jen obrací klavíristovi noty,“ uvažuje. „Léta jsem chodil se sluchátky na uších a poslouchal hudbu, vážnou i rockovou, líbí se mi skupina Queen. A protože si také rád něco hezkého přečtu, ale chybí mi čas, zamiloval jsem si akustické knihy. A když už bylo těch zvuků najednou moc, oblíbil jsem si ticho,“ připouští. „Nejmilejší je mi plný zvuk varhan. Rád sleduji, jak se tvoří, jak se kombinují rejstříky. Těším se na nové varhany v Králově Poli. Mohl by to být jeden z nejzajímavějších nástrojů v Brně. Těším se, až je uvidím, a až je uslyším. A že si na ně zahraju.“

Jana Novotná